

KULMÂKIVI

1/2023

SUOMEN TEOLOGISEN INSTITUUTIN TIEDOTUSLEHTI
KULMAKIVENÄ ON ITSE KRISTUS JEEBUS (EF 2:20)

PROFESSORI MIIKKA RUOKANEN
AVASI KEVÄÄN LUKUKAUDEN
STI:SSÄ

STI TÄYTTI 35 VUOTTA

ANNETTUA VAI KEKSITTYÄ?

Tällä hetkellä kristinuskoa jakavista kysymyksistä merkittävin on se, onko kristinusko annettu tai ilmoitettu asia vai onko se pohjimmiltaan ihmisen kehittämä järjestelmä. Tämä jakolinja läpäisee kaikki kirkot ja on monen kiistakysymyksen taustalla.

Läntisissä yhteiskunnissa olemme totuneet rakentamaan itse maailmaamme sellaiseksi kun haluamme ja tekemään itse itsestämme kaiken mitan. Tämä ajattelu ui helposti myös kristinuskoon sisälle.

Tällöin myös kristinusko muuttuu muovailtavaksi. Omista mieltymyksistämme tulee ylin auktoriteetti sille, mistä ajattelemme kristinuskossa olevan kyse. Siksi keskeinen kysymys on, onko olemassa jotain ihmisen ulkopuolista, ilmoitettua totuutta, joka kristillisellä kirkolla on hallussaan? Onko kristillisellä julistuksella jumalallista arvovaltaa vai onko se vain inhimillisesti katsoen viisasta opetusta?

Näissä keskusteluissa on pohjimmiltaan kyse opista Kristuksesta. Jos Jeesus on todella ihmiseksi tullut Jumalan Poika, kristinuskolla on jumalallinen perusta. Jos Kristus on todella jumaluuden toinen persoona, silloin meidän olisi syytä kuunnella häntä ja unohtaa omat mielipiteemme, mieltymyksemme ja halumme. On myös syytä kuunnella apostoleja, jotka Kristus valtuutti opettamaan omalla auktoriteetillaan.

Jos Jeesus on pelkkä ihminen, ainoastaan valistushenkinen hyvä opettaja tai marxilaishenkinen valtarakenteiden kumoaja, silloin kristinusko on pelkästään inhimillinen projekti. Jos kristillinen

kirkko on inhimillinen rakennelma, meidän omien ponnistelujen tulos, silloin kristilliset opit ovat aina tietyllä tapaa sattumanvaraisia ja vaihdettavia. Niillä ei ole pohjaa missään ihmisen itsensä ulkopuolisessa todellisuudessa.

Silloin usko ei voi kiinnittyä mihinkään ihmisen ulkopuoliseen. Uskosta tulee uskoa ihmiseen itseensä. Se jää ikään kuin tyhjän päälle. Evankeliumista tulee Jeesukseen liittyvä yhteiskunnallisen vapauttamisen projekti tai jokin muu historiallinen tämänpuoleinen projekti, joka on uskonnollinen ulkokuoreltaan, mutta ateistinen sisällöltään.

Tämä tietenkin sopii moderniin eetokseen, mutta se on tuhoisaa aidolle kristinuskolle. On yhä uudelleen teroitettava sitä, että kirkko ei ole pelkästään sosiologinen yhteisö vaan lopulta yliluonnollinen asia.

SANTERI MARJOKORPI
26.1.2023

TUKIJÄSENHAASTE

Haastamme vuoden alussa Kulmakiven lukijoita kutsumaan ystäviään STI:n tukijäseniksi ja tilaamaan Kulmakiven. Kerro siis ystävällesi tai sukulaisellesi Kulmakivestä ja STI:n tukijäsenyydestä sekä mahdollisuudesta olla STI:n kautta rakentamassa kristinuskon tulevaisuutta Suomessa. Jokaiselle, joka saa vähintään yhden uuden tukijäsenen mukaan, lähetämme ilmaiseksi yhden Iustitia-kirjan, jonka voi itse valita.

Tukijäseneksi voi liittyä lähettämällä sähköpostia osoitteeseen: sti@sti.fi. Liittymis-sähköpostissa tarvitsemme tukijäseneksi liittyvän nimen, osoitteen ja tiedon oletko ”opiskelija” vai ”ei-opiskelija”. Lisäksi pyydämme puhelinnumeroa, jotta STI voi tarvittaessa tarkistaa tämän ilmoituksen soittamalla sinulle. Emme anna yhteistietojasi eteenpäin esim. suoramarkkinointiin.

Jos uusi tukijäsen ilmoittaa samassa sähköpostissa kuka hänet on kutsunut tukijäseneksi, lähetämme uuden Iustitian kyseiselle suositelijalle. Tukijäseneksi voi ilmoittautua myös lomakkeella osoitteessa www.sti.fi/lahjoita/tukijaksi

VUODEN 2023 TUKIJÄSENMAKSUT

Vuoden 2023 tukijäsenmaksukirjeet tulevat lähiviikkojen aikana postitse kaikille tukijäsenillemme. Halutessasi voit myös maksaa tukijäsenmaksusi tämän lehden välistä löytyvällä pankkisiirtolomakkeella. Pyydämme huomioimaan maksaessa, että käyttäisitte samaa viitenumeroa, joka löytyy lehden takasivulta painettujen osoitetietojesi yläpuolelta. Tämä helpottaa tukijäsenmaksun kirjautumista oikein jäsenrekisteriimme ja säästämme pankkikuluissa.

Toivomme, että maksat tukijäsenmaksusi kevään aikana. Eräpäiväksi on merkitty 31.3.2023. Maksuaikaa on siis hyvin. Tukijäsenmaksun suuruus on henkilöjäseniltä 50 € vuosi ja yhteisöjäseniltä 100 € vuosi (seurakunnat, yrittäjät yms.). Opiskelijat saavat halutessaan Kulmakiven ilmaiseksi sähköisessä muodossa.

STI:n talous on lähes täysin tukijäsentemme ja työmme ystävien taloudellisen tuen varassa. Tänä vuonna vuokratulot ovat nousseet merkittävästi inflaation myötä, joten taloutemme on normaalia tiukemmalla. Säännöllistä tukea saamme vain Kirkkohallitukselta ja jäsenjärjestöiltämme. Kirkkohallitus antoi viime vuonna 1500 € tuen kirja- ja lehtihankintoihin teologista kirjastoamme varten. STI:n jäsenjärjestöt tukevat toimintaamme vuosittain 27 000 eurolla.

Kiitämme jokaista tukijäsentämme arvokkaasta tuestanne STI:n toiminnalle! Pyydämme muistamaan työtämme ja opiskelijoitamme myös rukouksin!

KRISTILLINEN APOLOGETIIKKA MUUTOKSESSA

RATIONAALISEN APOLOGETIIKAN AIKAKAUSI

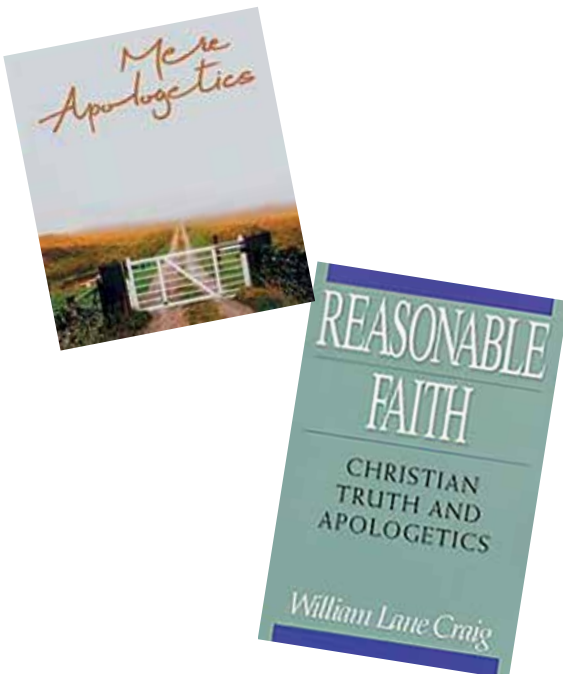
Mitä on kristillinen apologetiikka eli kristillisen uskon puolustaminen? Varsin yleinen ja tavanomainen vastaus on, että apologetiikka tarkoittaa kristillisen uskon järjestystä tai järkipäristä puolustamista. Oppikirjassaan *Reasonable Faith* maailman tunnetuin apologeetti William Lane Craig määrittelee kristillisen apologetiikan teologian haaraksi, joka tarjoaa rationaalisen oikeutuksen kristilliselle uskolle. Määritelmä vangitsee jotain oleellista siitä, miten apologia on ymmärretty ja miten sitä on harjoitettu 1900-luvulla.

Valistusajasta alkaen ihminen miellettiin ennen kaikkea järkiolennoksi, joka

Jumalasta vapaana saavuttaa varmaa tietoa objektiivisen tieteen metodilla. Tämän totuuden on oltava järkevä. Rudolf Bultmann sanoi, että moderni ihminen ei lepää ennen kuin hän löytää järkevän selityksen ihmeille. Tiede ja todellisuus alistettiin filosofiselle naturalismille. Siksi saatettiin sanoa, että tiede on kumonnut Jumalan ja osoittanut ihmeet mahdottomiksi.

Modernismin ilmapiirissä kirkolle tuli tärkeäksi pohtia kristillisen uskon järkevyyttä ja suhdetta tieteeseen. Liberaaliprotestantismi hyväksyi valistuksen kristinuskokritiikin, mutta puolusti kristillisen uskon olemassaoloa määrittelemällä kristinuskon uskonnolliseksi kokemukseksi tai tekemällä siitä etiikkaa. Tämän ”puolustuksen” perusratkaisu näkyy protestanttisten valtakirkkojen alati pakonomaisessa tarpeessa määritellä kristinuskon vaihtuvien muotiarvojen ehtoilla siinä luulossa, että siten turvataan kristinuskon hyväksyntä ja säilyminen.

Toiset nousivat arvostelemaan modernismin tiede- ja järkiuskua. Craig ja monet muut kristityt apologeetit pyrkivät osoittamaan, että hyvä tiede on kristillisen uskon puolella. Heidän jumalatodistuksensa tukeutuvat tieteeseen. Uskon ja tieteen vastakkainasettelu puretaan kiinnittämällä huomiota filosofisen ja metodologisen naturalismin ongelmiin. Yksinkertaisesti sanoen uskoa puolustetaan järkisyillä ja osoittamalla, että usko on järkevää ja vaihtoehdot irrationaalisia.

APOLOGETIIKKA POSTMODERNISSA KONTEKSTISSA

Postmodernissa ajassa torjutaan valistuksen järkikeskeisyys. Nykyään ajatellaan, että ihmisen ymmärrys, kieli ja järkevyyden ovat aika- ja kulttuurisidonnaisia. Postmodernismin vaikutuksesta arvostellaan myös rationaalista apologetiikkaa. Yhdet kriitikot sanovat, että kristillistä uskoa on puolustettu modernismia vastaan modernismin ehdoilla ja modernismin omilla keinoilla. Järkiperäiset puolustusyritykset ovat vääriä ja suorastaan vahingollisia. Toisten arvostelu on maltillisempaa. He sanovat, että rationaalinen oikeutus voi itsessään olla pätevä, mutta postmoderni ihminen ei kysy sitä. Kristillinen usko on oikeutettava muilla keinoilla.

Uuden toimintaympäristön vaikutus näkyy Alister McGrathin kirjassa *Mere Apologetics*. McGrath sanoo, että kristillinen apologetiikka on kristillisten ydinteemojen tehokasta kommunikointia ei-kristilliselle maailmalle. Hän siirtää painopisteen hyvien argumenttien muotoilemisesta argumenttien viestimiseen ymmärrettävässä muodossa. Tämän seurauksena McGrathin apologetiikassa korostuu kuulijakunnan tunteminen, mikä vaikuttaa siihen, miten puolustetaan kristillistä uskoa. Jos kuulijat eivät kysy, onko kristillinen usko järkevää, ei apologetan pidä tarjota rationaalista oikeutusta. Argumentoivaa apologiaa tärkeämpää on selittävä tai selventävä apologia eli sen kertominen, mitä kristillinen usko oikeastaan on tai ei ole. Se tarkoittaa kristinuskon kääntämistä ”kansankielelle” sellaisten käsitteiden ja kuvien tasolle, jota ei-kristitty kykenee ymmärtämään. McGrathin

APOLOGIAN TARVE AKTUALISOITUU, KUN USKO JA EPÄUSKO KOHTAAVAT.

kontekstualisoivassa apologetiikassa tavoitellaan kristinuskon esteettistä ja affektiivista oikeutusta. Kristillinen usko on kerrottava niin, että se osoittautuu lumovaksi ja selitysvoimaiseksi. Apologetan on tuotava esiin evankeliumin kauneus ja hyvyys, jotta evankeliumi pääsee vetämään puoleensa postmodernin ihmisen. Tähän apologetan tulee pyrkiä kertomuksien, esimerkkien ja kuvien avulla.

Kristillinen apologetiikka elää muroskautta, kun se etsii uusia tapoja puolustaa kristinuskoa postrationaalisessa kontekstissa. Ketteryyden tulisikin kuulua uskonpuolustamisen perusolemuksen. Apologetiikan tarve aktualisoituu, kun usko ja epäusko kohtaavat. Epäusko taas muuttaa muotoaan pelkästään tarkkaan rajatussa kontekstissa mutta vielä enemmän siirryttäessä aikakaudesta ja kulttuurista toiseen. Silloin myös puolustamistapojen on vaihdeltava. Päämäärä, kristillisen evankeliumin puolustaminen, pysyy samana, mutta keinot vaihtuvat.

TEKSTI: VESA OLLILAINEN

TUOMAS ANTTILA: "USKONNONOPETUKSESTA KÄYTÄVÄ KESKUSTELU ON POLARISOITUNUTTA"

Tuomas Anttila on Satakunnasta kotoisin oleva teologian maisteri ja kaksikielisen helsinkiläisperheen isä, joka tekee päivätyötä ruotsinkielisen yläkoulun uskonnonopettajana Etelä-Helsingissä. Uskonnonopettajan työssä häntä innostaa oppilaiden tiedonjano ja heidän kanssaan keskusteleminen. Vuoden vaihteessa hän aloitti STI:n hallituksessa.

USKONNONOPETUS MUUTOKSESSA

Anttilan mukaan uskonnonopetuksen nyky-mallilla luterilaisten oppilaiden määrä tulee selvästi vähenemään pääkaupunkiseudulla ja muissa kasvukeskuksissa, koska kasteet vähenevät. Samalla elämäntietämystiedon ja islamin opiskelijoiden määrä kasvaa.

- Seuraavan opetussuunnitelman uudistuksen yhteydessä tullaan todennäköisesti siirtymään osittain tai kokonaan yhteiseen katsomusopetukseen, Anttila ennustaa.

- Itse kannatan osittaista yhteisopetusta, siten että erilaiset vakaumukset ja vähemmistöuskonnot säilyttävät myös oikeuden omaan opetukseen julkisissa kouluissa.

Anttilan mielestä uskonnonopetuksesta käytävä keskustelu on polarisoitunutta ja sitä käydään pitkälti mielikuvien pohjalta tuntematta opetuksen nykytilaa tai eri oppimäärien sisältöjä.

- Elämäntietämystietoa voidaan kuvata neutraalina tai uskontotieteellisenä vaihtoehdona, vaikka sen tarjoama yleisti-

uskunnoista ja kristinuskosta on ohut. Yhteistä katsomusainetta kannattavilla on hyvin erilaisia käsityksiä tulevan oppiaineen sisällöistä, mistä syystä keskustelua on välillä kovin turhauttavaa seurata.

KRISTILLINEN KASVATUS KOULUSSA

Anttilan mukaan uskonnonopetuksessa voidaan käsitellä kristillistä kulttuuriperintöä ja esimerkiksi raamattutietoa mutta se ei varsinaisesti ole kristillistä kasvatusta. Anttila pitää hämmentävänä kehityskulkuna sitä, että isoissa kaupungeissa seurakunnat ovat sopineet koulujen kanssa seurakuntien aamunavausten muuttamisesta tunnustuksettomiksi eli lähinnä yleishumanistisiksi.

- Pidän yhteistyötä lasten kotiseurakuntien kanssa positiivisen uskonnonvapauden luonnollisena ilmentymänä. Uskonnonharjoituksen täydellinen poissaolo kouluissa on sekin todella vahva viesti uskonnon asemasta lasten ja perheiden arjessa, johon koulu kuuluu tärkeänä osana, Anttila toteaa.

- Toisaalta olen myös ollut suunnittelemassa tunnustuksetonta ohjelmaa niille oppilaille, jotka eivät osallistu koululaisjumalanpalveluksiin, molempia valintoja tulee kunnioittaa koulussa ja yhteiskunnassa.

KAKSIKIELINEN EVANKELINEN

Anttila toimii ruotsinkielisessä evankeliumiyhdistyksessä eli SLEF:issä vapaaehtoi-

senä saarnaajana sekä vastaa lähetykselle lahjoitettujen postimerkkien järjestelystä ja myynnistä. Hän auttaa myös SLEF:in omien jumalanpalvelusten käytännön järjestelyissä Pyhän Sydämen kappelissa Helsingissä.

- Suomenruotsalaisen, pohjalaisen vaimon vanavedessä, minustakin on tullut kaksikielinen evankelinen. En ole kuitenkaan unohtanut nuoruus- ja opiskeluvuolia SLEY:ssäkään, Anttila kuvaa.

SLEF täytti viime vuonna 100 vuotta, ja alunperin kaksikielinen Evankeliumiyhdistys täyttää tänä vuonna 150 vuotta.

- SLEF:ssä on viimeisten vuosien aikana herätty omien jumalanpalvelusten tarpeeseen sekä tehty uusia panostuksia Etelä-Suomessa tehtävään työhön, asuuhan etelärannikolla 2/3 kaikista suomenruotsalaisista.

STI:HIN JO LUKIOLAISENA

Anttila kertoo käyneensä STI:ssä ensimmäistä kertaa jo lukiolaisena.

- Osallistuin opiskeluaikoinani STI:n luennoille ja opiskelijaneuvoston toimintaan, jolloin Eero Junkkaala ja erityisesti Timo Eskola tulivat tutuiksi. Istuin pari kautta STI:n hallituksessa opiskelijajäsenenä. Olen ollut useampana vuonna SLEF:n edustajana STI:n kevät- ja syyskokouksissa ja näin seurannut instituutin toimintaa työelämästä käsin.

Anttila on mukana monessa luottamustehtävässä niin paikallisseurakunnassa (Petrus församling), vuokrataloyhtiössä (Helsingin kaupungin asunnot Oy) kuin Uskonnonopettajien liitossakin (SUOL ry).

- Näissä tehtävissä minulle on karttunut vuosien varrella ymmärrystä esim. talous- ja sopimusasioista. Toivottavasti voin tuoda tätä osaamistani STI:n hallituksen keskusteluihin, unohtamatta myöskään uskonnonopetuksen kysymyksiä. Ennen kaikkea haluan pitää kiinni STI:n luterilaisesta oppiperustasta, Anttila summaa.

HAASTATTELU: SANTERI
MARJOKORPI

KUVA: TUOMAS ANTTILAN ARKISTO

PROFESSORI MIIKKA RUOKANEN: ”Kirkkomme suurin haaste on, että papit eivät osaa enää julistaa evankeliumia”

Keskiviikkona 11.1. STI:ssä järjestettiin kevätlukukauden avajaiset. Avajaisluennon piti professori Miikka Ruokanen, joka oli vierailulla Kiinasta. Ruokasen teemana oli ”so-pivatko evankeliointi ja luterilainen tunnustus yhteen?”

MITÄ EVANKELIOINTI ON?

Ruokasen mukaan evankelioiminen tarkoittaa kristillisestä uskosta osattomien tai siitä vieraantuneiden tavoittamista Jeesuksen Kristuksen evankeliumilla, jonka kautta Kolmiyhteisen Jumalan Pyhä Henki voi synnyttää hyvän sanoman kuulijoissa / lukijoissa / katsojissa katumuksen, kääntymyksen ja uskon Kristukseen.

Evankelioiminen on myös Uudessa testamentissa keskeinen käsite. Termi *euangelion* eli hyvä sanoma esiintyy 76 kertaa ja verbi *euangelizein* eli julistaa hyvä sanoma esiintyy 54 kertaa. Jeesus ja apostolit olivat ennen kaikkea hyvän sanoman julistajia. Voidaankin sanoa, että evankeliumi on itse tässä ja nyt Pyhässä Hengessään läsnä oleva ristiinnaulittu ja ylösnoussut ihmiseksi tullut Jumalan

IHMISET LANKEAVAT
HELPOSTI EPÄUSKON
SYNTIIN.

Poika, Jeesus Kristus. Evankeliumin julistamisen ydinsisältö on aina sama.

LUTERILAINEN TUNNUSTUS

Luterilaiset tunnustuskirjat syntyivät tilanteessa, jossa lähes kaikki ihmiset olivat kastettuja katolisen kirkon jäseniksi. Ruokasen mukaan tunnustuskirjat liittyvät keskiajan katolisen kirkon huoleen siitä, että kaikki armon saaneet kastetut kristityt eivät pysy tai elä siinä uskossa, jonka Pyhä Henki on sanan ja sakramenttien kautta heille lahjoittanut. Ihmiset lankeavat helposti epäuskon syntiin. Siksi tarvitaan katumusta, syntien tunnustamista ja synninpäästöä.

Kristuksen armon vastaanottava usko syntyy yksinomaan siten, että syntiselle lahjoitetaan Pyhä Henki, joka vaikut-

taa kääntymyksen ja uskon sekä tekee Kristuksen pelastuksen lahjoineen läsnä olevaksi syntisessä. Pyhä Henki tulee ihmiseen sanallisesti julistetun evankeliumin ja aineellisen, sakramentaalisen evankeliumin kautta.

Tunnustuskirjat korostavat erittäin vahvasti, että evankeliumin ytimessä on Kristuksen ristin sovitusuhriin perustuva syntien anteeksiantamus. Luther korostaa neljää erilaista tapaa, jolla syntien anteeksiantamuksen evankeliumi välittyy maailmaan. Ne ovat suullinen sana, kaste, alttarin sakramentti ja rippi.

LUTERILAISIA EVANKELIOINNIN PERIAATTEITA

Ruokasen mukaan jos Lutherin ja tunnustuskirjojen evankelioimisen menetelmää sovelletaan tähän päivään Suomen ev. lut. kirkossa, voitaisiin vahvistaa omaa evankelointistrategiaa ja -toimintaa. Ensinnäkin tulisi alkaa kouluttaa omia pappeja paremmiksi evankeliumin julistajiksi. Toiseksi kaikessa toiminnassa tulisi korostaa kasteen lahjaa sekä kasteen

kutsua elää aitoina Kristukseen uskovina kristittyinä.

Kolmanneksi Ruokasen mukaan tulisi rohkaista kastettuja käymään mahdollisimman usein pyhällä ehtoollisella. Messun jumalallista ja inhimillistä laatua tulisi nostaa huomattavasti ja maallikkojen tulisi osallistua messun toteutukseen yhä keskeisemmin. Saarnat tulisi esimerkiksi valmistella ja toteuttaa paljon nykyistä paremmin. Maallikkojen rooli on myös tärkeä evankeliumin viemisessä ihmisten arkeen. Viimeisenä periaatteena Ruokasen mielestä rippi eli syntien tunnustamisen ja synninpäästön armoväline tulisi ottaa pakasteesta käyttöön uskossaan riutuvien ravinnoksi ja vahvistukseksi.

SUURIMMAT HAASTEET

Ruokasen mukaan kirkkomme suurin haaste tänään on se, että papit eivät enää oikein osaa julistaa evankeliumia. He eivät tiedä, miten puhutaan ihmiseksi tulleesta Jumalan Pojasta, rististä, sovituksista, anteeksiantamuksesta, synnin, kuoleman ja Saatanan voittaneesta Kristuksesta, ylösnousemuksesta, syntisen vanhurskauttamisesta, Pyhän Hengen asumisesta kristityssä, pyhityksestä, Kristuksen paluusta, ikuisesta elämästä ja niin edelleen.

Näiden asioiden sijaan papit puhuvat hyvästä elämästä, psyykkisestä hyvinvoinnista, ihmissuhteista, lähimmäisenrakkautesta, etiikasta, oikeudenmukaisuudesta, tasa-arvosta ja ilmastonmuutoksesta. Ruokasen mukaan nämä asiat eivät tunnustuskirjojen valossa ole evankeliumia eli kristinuskon ydintä.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVA: KIRSI KURU

STI JUHLI 35-VUOTISTA TAIVALTAAN

STI:n 35-vuotisjuhlat järjestettiin lauantaina 28.1. Luther-kirkolla Helsingissä. Ohjelmassa oli STI:n ensimmäisen pääsihteerin Eero Junkkaalan haastattelu STI:n syntyvaiheista, musiikkia Eero Pihlavalta ja Aino-Maija Halmiselta, STI:n hallituksen puheenjohtaja Lauri Vartiainen puhe, opiskelijoiden tietovisa, sekä pääsihteerin Santeri Marjokorven hartaus. Lisäksi laulettiin yhteislauluja, syötiin kakkua ja tavattiin STI:n työssä mukana olleita ihmisiä ja tukijäseniä. Juhlilla muodostui lämminhenkiset ja muistettavat. Haluamme kiittää kaikkia paikalla olleita. Jos et päässyt paikalle, on yhä mahdollista katsoa tallenne STI:n YouTube-kanavalta.

Eero Junkkaala totesi haastattelussaan, että läpi 80-luvun oli ajatuksia perustaa jonkinlaista omaa teologista koulutusta.

Yliopiston liberaali kehitys ja Heikki Räisänen raamattuteologia synnytti lopullisen sysäyksen perustaa STI 80-luvun lopulla.

Junkkaalan mukaan pidettiin tärkeänä, että STI:n taustajärjestöillä oli riittävä teologinen yksimielisyys ennen kuin STI perustettiin. Neuvotteluja käytiin kolmen vuoden ajan ja niiden seurauksena syntyi STI:n teologinen yhteistoiminta-asiakirja. Ensiksi STI:tä vetämään kysyttiin Simo Kivirantaa, mutta hän ei suostunut. Silloin Aimo Kymäläinen sanoi, että täytyy valita tuo Eero. Tällä tavoin Eero Junkkaala päätyi vetämään STI:tä. Tämän jälkeen Olavi Rimpiläinen saatiin hallituksen puheenjohtajaksi.

Lauri Vartiainen sanoi puheessaan, että STI:n perustamisen taustalla oli huoli, että tiedekunnassa saatu opetus murensi kotiseurakunnassa tai herätysliikkeessä

STI:N HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA LAURI VARTIAINEN PUHUMASSA

PÄÄSIHTEERI SANTERI MARJOKORPI KESKUSTELEMASSA STI:N PERUSTAJAN, EERO JUNKKAALAN, KANSSA

omaksutun vakaumuksen ja sen myötä alkuperäisen työnäyn ja kutsumuksen. Tähän ongelmaan yritettiin puuttua. Vartiaisen mukaan STI:n panos teologi-koulutuksessa on ollut merkittävä kolmen vuosikymmenen aikana. STI:n luennoille on osallistunut pitkälti toistatuhatta opiskelijaa, jotka toimivat seurakunnissa, kristillisissä järjestöissä ja erilaisissa yhteiskunnallisissa tehtävissä. STI mursi opiskelijoilta vaihtoehdottomuuden illuusion eksegeetikassa. Seurauksena on ollut kriittisen ajattelun kehittäminen ja ikkunoiden avautuminen maailmaan.

Vaikutukseltaan julkiseen keskusteluun kirkossa STI on Vartiaisen mukaan aina ollut kokoaan suurempi. Siitä huolimatta Vartiainen näki STI:n kirkkohistoriallisesti tärkeimpänä vaikutuksena sen, että se on toiminut herätysliikkeitä ja herätysliikejärjestöjä yhdistävänä foorumina. Ulkopuoliset tahot ymmärsivät Vartiaisen mukaan jo alussa STI:n perustamisen tarkoittavan

kirkon konservatiivien katto-organisaation syntyä.

TEKSTI: SANTERI MARJOKORPI
KUVAT: SANTERI MARJOKORPI JA
KIRSI KURU

EERO PIHLAVA ESIINTYMÄSSÄ

OPISKELIJA EETU LEHTINEN
OPASTI TIETOVISAILUN SALOIHIIN

JUHLAVÄKEÄ KAHVILLA

STI:N MERKITYS YHTEYDEN PAIKKANA

STI: n merkityksen voin omalla kohdallani tiivistää kolmeen asiaan. Ensimmäinen niistä on toisten teologian opiskelijoiden tarjoama vertaistuki. Teologian opinnot ovat pitkä matka, joka sisältää erilaisia taitekohtia: ehkä suurimpina niistä on erilaisten opinnäytetöiden palauttaminen. Samaan aikaan elämässä on toki muutakin kuin opiskelu.

STI:n kautta olen saanut paikan, josta ei ole puuttunut yhteisöllisyyttä eikä vertaistukea. Opinnoista ja myös niihin liittyvistä haasteista on voinut puhua yhteisessä porukassa ja samalla huomata sen, ettei ole niiden keskellä yksin. Olen myös saanut kysyä vinkkejä toisilta opiskelijoilta ja he ovat niitä auliisti antaneet.

Vertaistuen lisäksi STI on tarjonnut myös fyysisen paikan, jossa opiskella teologiaa. STI:n sijainnista, kirjastosta ja lukusaleista on ollut todella suurta hyötyä esseitä ja opinnäytetöitä tehdessä. Niiden tuoma työskentelyrauha on antanut mahdollisuuden viedä opintoja eteenpäin kurssi kurssilta, haasteiden ja taitekohtien yli.

Opiskelupaikan tuomat hyödyt eivät olisi kuitenkaan mitään ilman STI:ssä vallitsevaa hyvää yhteishenkeä ja iloa. Sen ansiosta koskaan ei ole tarvinnut ajatella, että opiskelu olisi pelkkää totista puurtamista. Olenkin saanut opiskelupäivien aikana käydä monta antoisaa keskustelua yhteisillä lounasretkillä UniCafe-opiskelijaravintolaan tai sitten illansuussa heittäytyä opiskelun väsyttämällä aivoilla syvällisiin keskusteluihin kahvihuoneessa, jonne yleensä joku muukin ”eksyy”.

Kolmas STI: n merkitystä kuvaava asia liittyy kiinteästi juuri mainittuun hyvään yhteishenkeen. STI:n toiminnassa olen päässyt toisten seurakunnassa käyvien ja uskovien teologiien yhteyteen. Yhteiset keskustelut ja hartaushetket ovat antaneet paljon. Tämän kaltainen toiminta vie juurille omien seurakuntanuori- ja kesäteologiaikojen kaltaiseen yhteyteen. Silloin muistaa paremmin sen, että akateeminen teologia, jota yliopistossa opiskellaan, ei ole hyödyllisyydestään huolimatta kaikki, mitä opiskeluaika teologina voi tarjota. Yhteys on loppujen lopuksi paljon tärkeämpää.

TEKSTI JA KUVA: AUVO KLEMETTI,
TEOLOGIAN OPISKELIJA

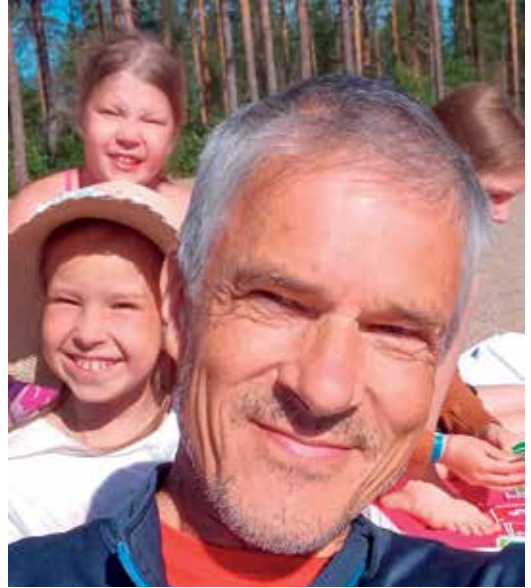
KUN JEESUS ON KOTONA

Jeesuksen kotiin tullaan ovista ja ikkunoista! Tämä teksti on aina puhutellut minua. Jeesus asui kuin kuka tahansa meistä. Hänen kotinsa on kristillisen kodin prototyyppi, johon vieraat ja avuntarvitsijat ovat tervetulleita. Ovella ei kysytty tunsitko Raamattua taikka olitko vain tullut katselemaan ihmeitä.

Ja ketkä tarvitsivat apua? Kaikki paikalle tulleet. Erityisesti mainitaan ”muutama kirjanoppinut”. Talossa tapahtui varmasti juuri samoja asioita, joista Markus kirjoittaa muutama jae aikaisemmin – sairaat parannettiin, saastaiset henget ajettiin ulos ”eikä heidän sallittu puhua”, ja koko ajan kaikki tarkkailivat tapahtumia ihmetellen ja pohtien, mitä tämä on.

Hyvä että myös kirjanoppineet olivat paikalla, sillä heidän ”virkansa” oli tulkita elämää Jumalan sanan valossa ja antaa lausuntoja tapahtumista kansan edessä. Mutta nyt heillä oli ongelma, näkymätön ongelma. Kun riivaajat eivät saaneet puhua ja ilmoittaa Jeesusta ”Jumalan pyhäksi” ja käyttää sitä joihinkin omiin tarkoituksiinsa, sielunvihollinen siirtyi puhumaan kirjanoppineiden mieliin. He alkoivat ajattelemaan Jeesusta jumalanpilkkajaksi.

Talon isäntä päättää, mitä talossa puhutaan. Tämä tuttu periaate oli totta myös Pyhällä Maalla. Huomaamme, ettei Jeesus antanut sielunviholliselle suun sijaa kotonaan kirjanoppineiden kautta, ei edes heidän mielissään. Kaikista avuntarvitsijoista juuri kirjanoppineet tarvitsivat nyt eniten apua. Apu voi tulla vain Jumalan sanasta, sillä Jeesuksen kotona sai puhua vain Sana itse. Jeesus antaa heille avun

haastamalla heidän mielensä ajatukset ja syytökset. Jeesus ottaa heidän ajatuksensa julkisesti esille ja vastaa heille osoittamalla jumaluutensa sanalla ja ihmeteolla. Tällä kertaa ilta oli täydellinen: kirjanoppineetkin tajusivat, kuka Jeesus on! Kohta päättyi ihanasti, sillä halvaantunut lähti liikkeelle kuin terveenä miehenä niin, että ”... kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet”.”

TEKSTI JA KUVA: VESA PÖYHTÄRI,
TOIMINNANJOHTAJA
/ LAESTADIANERNAS
FRIDSFÖRENINGARS FÖRBUND

VALMENNUSKURSSI TEOLOGISEEN

Tiedätkö ketään, joka hakisi tänä keväänä teologiseen tiedekuntaan opiskelemaan?

Suomen teologisessa instituutissa järjestetään ma 8. – ke 10.5.2023 valmennuskurssi teologiaa Helsingin yliopistossa opiskelemaan pyrkiville. Kurssi antaa hyvät valmiudet valintakokeeseen. Vuonna 2022 kurssin lähiopetukseen osallistuneista teologiseen tiedekuntaan pääsi 100 % eli jokainen.

Kurssi järjestetään lähiopetuksena STI:n tiloissa Helsingissä. Kurssin hinta on 160 euroa.

Kysy lisää ja ilmoittaudu Suomen teologiseen instituuttiin: puh. 09 6689 550 tai sti@sti.fi

PÄÄSIHTEERIN VIERALUT

17.2. Nuorten aikuisten Helmi-leiri, Karkun evankelinen opisto

9.3. Luento, avoimet ovet, Suomen Raamattuopisto, Kauniainen

19.3. Saarna, Kansanlähetysoyisto, Ryttylä

25.3. Luento, Varhaisen kirkon aarteet -kurssi, Suomen Raamattuopisto, Kauniainen

26.3. Luento, Ajassa liikkuu -tapahtuma, Hyvinkää

1.4. Puhe, Paavalin synodin kirkkopäivät, Lahden Luther-kirkko

SPONSOROITU MAINOS

TAIMIKONHOIDON
VOI KORVATA
ENERGIAHAKKUULLA.
0400 184 710

KIITOS STI 35-VUOTISJUHLASSA MUKANA OLLEILLE!

STI juhli 35-vuotista taivaltaan lauantaina 28.1. Helsingin Luther-kirkolla. Paikalla oli paljon työmme ystäviä. Keräsimme juhlassa kolehdin, joka tuotti 1068,43 euroa. Kiitos kaikille osallistuneille! Tämä juhlakolehti jatkuu juhlakeräyksen muodossa. Voit halutessasi osallistua siihen käyttämällä yleistä keräysviitettämme 42754 ja maksamalla haluamasi summan jommallekummalle lahjoitustilillemme tai MobilePay-sovelluksen kautta numeroon 51533.

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Sähköposti ja puhelin

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi
09 668 9550

Kotisivu

www.sti.fi

Lahjoitustilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

pääsihteeri Santeri Marjokorpi
sihteeri Kirsi Kuru
teologinen asiantuntija Vesa Ollilainen

Aukiolo:

 Kevätlukukauden aikana klo 9–16

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.

Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille viisi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

puheenjohtaja Lauri Vartiainen, SRO

Jäsenjärjestöt

Laestadianernas Fridsföreningars Förbund
Lähetysyhdistys Kylväjä
Lähetysyhdistys Rauhan Sana
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous

 vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuosittukijäsenmaksu 50 euroa (opiskelijat maksutta, yhteisöt 100 euroa, ainaisjäsenyys 800 euroa). STI ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa RA/2018/904

Poliisihallituksen arpajaishallinto myönsi STI:lle uuden rahankeräyslupan 4.11.2020. Lupa on toistaiseksi voimassa oleva. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan, kirjastopalvelujen ylläpitämiseen sekä palkka- ja hallintokuluihin siltä osin kuin kulut palvelevat varsinaista yleishyödyllistä käyttötarkoitusta.

Taitto

 Kirsi Kuru

Painopaikka

 Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
KAISANIEMENKATU 13 A
00100 HELSINKI

Posti Green

Elävää
teologiaa

KANSIKUVA: TALVIMAISEMA
(TAPANI HELLMAN / PIXABAY.COM)

TAKAKANSI: KEVÄTKAUDEN AVAJAISLUENNOLTA
(KIRSI KURU)

KUITENKIN HERRA VAIN ODOTTAÄ, ETTÄ VOISI OLLA TEILLE ARMOLLINEN, HÄN NOUSEE
ARMAHTAMAAN TEITÄ. (JES. 30:18)